

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Judecător: D. Chistol
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai

dosarul nr. 3ra-595/18

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Svetlana Filincova
Nina Vascan
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Cobernic Veaceslav, reprezentat de avocatul Pîcălău Dorian,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cobernic Veaceslav împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la obligarea recalculării stagiului de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, a fost casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii ca tardivă,

c o n s t a t ă :

La 12 ianuarie 2016 Cobernic Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM cu privire la obligarea recalculării stagiului de muncă.

În motivarea acțiunii a invocat faptul că în anul 1992 a fost angajat în organele Ministerului Afacerilor Interne al RM. În perioada 14 februarie 1997 – 6 august 2010 a activat în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie, iar la data de 6 august 2010 a fost eliberat din organele Ministerului Afacerilor Interne al RM.

A afirmat că activând în cadrul unei instituții asemănătoare cu cea de tip penitenciar, la eliberarea din serviciul Ministerului Afacerilor Interne al RM și la stabilirea pensiei nu au fost luate în considerație prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 78 din 21 februarie 1994, art. 33 alin. (2) a Legii cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996.

A menționat că la 3 noiembrie 2015 s-a adresat cu o cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne al RM, prin care a solicitat să i se comunice care este

vechimea sa de muncă în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, inclusiv în subdiviziunile acesteia, să-i fie recalculată vechimea în muncă cu avantaje, conform actelor nominalizate mai sus, să i se elibereze copiile de pe materialele dosarului de pensionare, calculele vechimii în muncă și să i se comunice care este perioada în care a activat în cadrul Izolatorului de Detenție Preventivă, această subdiviziune fiind supusă riscului sănătății și vieții.

A susținut că la 14 decembrie 2015 în adresa avocatului său Pîcălău Dorian, a parvenit setul parțial de documente solicitat de către reclamant, iar cererea privind recalcularea vechimii în muncă cu avantaje a fost lăsată fără examinare, după cum indică Ministerul Afacerilor Interne al RM, din motivul omiterii termenului de prescripție.

Reclamantul a reiterat că prin ordinul Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău nr. 32 ef din 6 august 2010 a demisionat din cadrul organelor Ministerului Afacerilor Interne al RM cu dreptul de a primi pensie pe linia Ministerului Afacerilor Interne, începând cu luna noiembrie anul 2010, fiindu-i calculată vechimea în muncă de 20 de ani 2 luni și 6 zile.

A afirmat că Ministerul Afacerilor Interne al RM urma să-i calculeze vechimea în muncă cu avantaje, și anume 2 luni vechime în muncă pentru o lună de serviciu pentru perioada efectuării serviciului în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază în perioada de activitate 1992 – 1997, precum și în cadrul Izolatorului de detenție preventivă pentru perioada de timp 14 februarie 1997 - 05 februarie 2010, dat fiind faptul că pe perioada efectuării serviciului în organele afacerilor interne și anume în subdiviziunile menționate a fost supus riscului sănătății și vieții, având contact direct cu persoanele reținute, inclusiv contagioase.

Și-a întemeiat pretențiile în baza notelor informative a Procuraturii mun. Chișinău nr. 12-6d/04 din 15 decembrie 2004, a Ministerului Justiției nr. 04/3883 din 17 mai 2006, Actului comisiei formate de direcția medicală a Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 17/7-55 din 24 noiembrie 2006 și Hotărârea Parlamentului nr. 370 din 28 decembrie 2005.

A solicitat obligarea Ministerului Afacerilor Interne al RM să efectueze recalcularea vechimii în muncă a reclamantului cu includerea în ea a avantajelor a două luni pentru o lună de serviciu pentru perioada activității în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău pentru perioada de activitate 1992 - 1997 și în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău pentru perioada 1997 - 2010.

La 4 iulie 2016 reclamantul a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat ca cererea sa de chemare în judecată să fie considerată depusă în termen, or răspuns la cererea prealabilă a primit la data de 1 decembrie 2015, respectiv l-a contestat în termenul stipulat de lege.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2017 acțiunea a fost admisă.

S-a obligat Ministerul Afacerilor Interne al RM să efectueze recalcularea vechimii în muncă a lui Cobernic Veaceslav cu includerea în ea a avantajelor a

două luni vechime în muncă pentru o lună în serviciu pe perioada activității lui în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău pentru perioada de activitate 1 iunie 1992 – 14 februarie 1997 și în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău pentru perioada 14 februarie 1997 – 5 februarie 2010.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017 a fost admis apelul declarat de Ministerul Afacerilor Interne al RM, a fost casată hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

La 7 martie 2018 Cobernic Veaceslav, reprezentat de avocatul Pîcălău Dorian a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel nu a aplicat în speță prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 78 din 21 februarie 1994, art. 33 alin. (2) a Legii cu privire la sistemul penitenciar nr. 1036 din 17 decembrie 1996.

A susținut că pentru calcularea vechimii în muncă cu înlesnirile solicitate este necesar ca persoana să întrunească două condiții, și anume: instituția în care persoana execută serviciul să fie o subdiviziune indicată în pct. 8 a Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994 și să-și exercite serviciul nemijlocit în închisori, izolatoare de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici.

A menționat că penitenciarele de tip închis, izolatoarele de urmărire penală (izolatoare de detenție provizorie) și instituțiile destinate pentru deținerea și tratarea bolnavilor contagioși și bolnavilor psihici sunt entități care cad sub incidența reglementărilor din pct. 8 a Hotărârii Guvernului nr. 78 din 21 februarie 1994.

A invocat că potrivit Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, dreptul la pensie este imprescriptibil.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz se atestă că reclamantul Cobernic Veaceslav a luat cunoștință cu decizia motivată a Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017 la 3 martie 2018, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele pricinii (f. d. 120).

Astfel, recursul declarat la 7 martie 2018 împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, se consideră a fi depus în termen.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 2 mai 2018, recursul declarat de către Cobernic Veaceslav, reprezentat de avocatul Pîcălău Dorian a fost considerat admisibil.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, Cobernic Veaceslav a fost angajat în organele Ministerului Afacerilor Interne al RM prin ordinul DP nr. 28 ef din 19 iunie 1992 și eliberat din funcție prin ordinul CGP nr. 32 ef din 6 august 2010 (f. d. 15 – 16).

S-a stabilit cu certitudine că reclamantul Cobernic Veaceslav în perioada 1 iunie 1992 – 14 februarie 1997 a activat în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău, iar în perioada 14 februarie 1997 – 5 februarie 2010 în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău.

La 3 noiembrie 2015 reclamantul Cobernic Veaceslav s-a adresat cu cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne al RM prin care a solicitat recalcularea vechimii în muncă cu avantaje, calculându-se două luni pentru o lună de serviciu (f. d. 9 – 10).

Prin răspunsul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 10/p-566/15 din 1 decembrie 2015, reclamantul a fost informat că cererea sa privind recalcularea vechimii în muncă cu avantaje a fost lăsată fără examinare, din motivul omiterii termenului de prescripție (f. d. 13).

Astfel, Cobernic Veaceslav înaintând cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Afacerilor Interne al RM a solicitat obligarea pârâtului să efectueze recalcularea vechimii în muncă a reclamantului cu includerea în ea a avantajelor a două luni pentru o lună de serviciu pentru perioada activității în cadrul Batalionului serviciului escortă și pază a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău pentru perioada de activitate 1992 - 1997 și în cadrul Izolatorului de Detenție Provizorie al Direcției de Poliție mun. Chișinău a Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău pentru perioada 1997 – 2010.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii și aditerii acesteia.

Judecând apelul declarat de către Ministerul Afacerilor Interne al RM instanța de apel a admis apelul, a casat hotărârea instanței de fond și a emis o nouă hotărâre prin care a respins acțiunea ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la data de 20 septembrie 2010 reclamantul a luat cunoștință cu calculul vechimii în muncă, iar cu cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne s-a adresat la 3 noiembrie 2015, adică

după expirarea a 30 de zile de contestare a actului administrativ prevăzut de art. 14 Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

În prezenta speță, instanța de apel a remarcat că actul administrativ cu caracter individual îl reprezintă ordinul Comisariatului General de Poliție mun. Chișinău nr. 32 ef din 6 august 2010 privind stabilirea pensiei pe linia Ministerului Afacerilor Interne al RM, în mărimea ce rezultă din vechimea în muncă de 20 de ani 2 luni și 6 zile, începând cu luna noiembrie anul 2010.

Respectiv, prin calculul eliberat de Comisariatul General de Poliție a mun. Chișinău la data de 20 septembrie 2010 Cobernic Veaceslav a și confirmat prin propria semnătură acordul tacit cu vechimea în muncă stabilită de Comisariatul General de Poliție mun. Chișinău (f. d. 14 - 17). Mai mult că, acest act administrativ cu caracter individual, emis de către o altă autoritate decât cea pârâtă în prezenta speță nu a fost contestat de către reclamant, fapt care generează efecte juridice față de terți.

În temeiul art. 17 alin. (1) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) al art. 17 din Legea contenciosului administrativ este termen de prescripție.

Curtea de Apel Chișinău a reiterat că actul administrativ contestat în speță a fost adus la cunoștința reclamantului contra semnătură la data de 20 septembrie 2010, prin stabilirea vechimii în serviciu de 20 de ani 2 luni și 6 zile, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă de reclamant în instanța de judecată la data de 12 ianuarie 2017, peste 6 ani și jumătate mai târziu, după ce a luat cunoștință cu actul administrativ enunțat, depășind cu mult termenul stabilit de art. 17 alin.(1) lit. c) al Legii contenciosului administrativ pentru depunerea cererii de chemare în judecată.

Instanța de recurs conchide, însă, că o astfel de soluție rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

Iar, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, referindu-se doar la susținerile intimatului și probelor prezentate de ultimul, fără a examina legalitatea și temeinicia hotărârii supusă apelului sub toate aspectele, în raport cu regulile și legislația ce guvernează litigiul în cauză.

În conformitate cu art. 1 alin. (2) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Astfel, luând în considerație prevederile enunțate mai sus, reclamantul Cobernic Veaceslav s-a adresat la 3 noiembrie 2015 cu cerere prealabilă către Ministerul Afacerilor Interne al RM cu solicitarea ca să i se comunice care este vechimea sa în muncă în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al RM, inclusiv în subdiviziunile acesteia, să-i fie recalculată vechimea în muncă cu avantaje, calculându-se conform Hotărârii Guvernului RM nr. 78 din 21 februarie 1994, să i se elibereze copiile de pe materialele dosarului de pensionare, calculele vechimii în muncă și să i se comunice care este perioada în care a activat în cadrul Izolatorului de Detenție Preventivă, această subdiviziune fiind supusă riscului sănătății și vieții (f. d. 9 – 10).

Prin urmare, instanța de recurs reține că la 14 decembrie 2015 în adresa avocatului Pîcălău Dorian, reprezentantul prin mandat a reclamantului, a parvenit răspunsul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 10/p-566/15 din 1 decembrie 2015 și setul parțial de documente ce a fost solicitat de Cobernic Veaceslav.

Totodată, cererea în partea recalculării vechimii în muncă cu avantaje a fost lăsată fără examinare din motivul omiterii termenului de prescripție (f. d. 13).

În corespundere cu art. 17 alin. (1) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoașterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la: a) data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea acesteia; b) data comunicării refuzului de soluționare a unei cereri prin care se solicită recunoașterea dreptului pretins sau data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri; c) data

comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Respectiv, la caz, instanța de recurs menționează faptul că potrivit ștampilei de intrare aplicată de către ÎS „Poșta Moldovei” pe plicul în care a fost expediat în adresa avocatului Pîcălău Dorian răspunsul Ministerului Afacerilor Interne al RM nr. 10/p-566/15 din 1 decembrie 2015, acesta a fost recepționat de către ultimul la 14 decembrie 2015 (f. d. 12), iar cererea de chemare în judecată a fost înregistrată la data de 12 ianuarie 2016 (f. d. 4).

În acest sens, se va remarca că unul din argumentele, asupra cărui a insistat reprezentantul reclamantului Cobernic Veaceslav, avocatul Pîcălău Dorian pe parcursul judecării cauzei în instanța de apel este faptul că în speță răspunsul Ministerului Afacerilor Interne al RM a parvenit în adresa sa la 14 decembrie 2015 și a fost contestat actul administrativ fără a fi omis termenul legal de adresare în instanța de judecată.

Instanța de apel, însă, fără a intra în esența acestui argument și fără a supune verificării argumentul dat în raport cu prevederile legale sub imperiul căror urmează a fi judecat prezentul litigiu a constatat că cererea reclamantului urmează a fi respinsă din motiv că acțiunea este tardivă.

Reieșind din specificul acțiunii deduse judecării, precum și în scopul stabilirii temeiniciei sau netemeiniciei pretențiilor, alături de cele constatate, era indispensabil de a examina cauza în fond și de a verifica cerințele formulate prin prisma particularităților instituite de Legea conetnciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 și Hotărârea Guvernului RM nr. 78 din 21 februarie 1994.

Este important a evidenția că este eronată concluzia instanței de apel cu privire la faptul că actul administrativ contestat în speță a fost adus la cunoștința reclamantului contra semnătură la data de 20 septembrie 2010, prin stabilirea vechimii în serviciu de 20 de ani 2 luni și 6 zile, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă cu omiterea termenului de prescripție extinctivă.

Or, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reiterează că potrivit art. 2 alin. (2) a Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998, dreptul la pensie este imprescriptibil.

Norma de drept citată reglementează în mod expres faptul că atât timp cât există dreptul la pensie, titularul are posibilitatea de a iniția acțiune imprescriptibilă în vederea ajustării avantajelor ce rezultă din acest drept la situația actuală.

Sub acest aspect urmează a fi menționat că anume caracterul imprescriptibil al dreptului la recalcularea vechimii în muncă se relevă prin aceea că acesta este un drept personal, astfel exercitarea acestuia nu poate fi limitată în timp și nu este susceptibilă de a fi pierdut prin neuz.

Prin urmare, Cobernic Veaceslav a fost în drept să depună prezenta acțiune în instanța de judecată și aceasta este în interiorul termenului prevăzut de art. 17 alin. (1) a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Astfel aceste circumstanțe au rămas fără o apreciere adecvată de către instanța de apel, deși urmau a fi verificate și analizate minuțios întru soluționarea corectă a litigiului.

În circumstanțele enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că instanța de apel eronat a respins acțiunea lui Cobernic Veaceslav, ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Ca consecință, această circumstanță este apreciată de către Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție drept o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs. Or, instanța de apel nu s-a expus asupra fondului cauzei.

În aceste circumstanțe se atestă că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material cu privire la momentul curgerii termenului de prescripție pentru adresare cu cerere de chemare în judecată și luând în considerare că cauza a fost examinată în ordine de apel doar prin aspectul tardivității acțiunii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a trimite pricina la rejudecare în vederea examinării fondului cauzei.

Ca urmare, în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În contextul dat, instanța de recurs reține că cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestuia, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care, este diferită de la caz la caz.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Distinct de cele mai sus arătate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se admite recursul declarat de către Cobernic Veaceslav, reprezentat de avocatul Pîcălău Dorian.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 7 decembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cobernic Veaceslav împotriva Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la obligarea recalculării stagiului de muncă, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nina Vascan

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva